

tiendepligtigt Hartkorn. Der er maaffe adskillige, som ville mene, at denne Bestemmelse kunde spares, at der aldrig vilde blive Brug for saa store Beløb i et enkelt Aar, som jeg her har tænkt mig Muligheden af. Det tror jeg dog nok, hvis ellers Kursen paa de $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer holder sig, men i alt Fald maa det vist erkendes, at det er en Bestemmelse, som ikke kan skade, og at Fordelingsgrundlaget er rigtigt. Jeg har dermed gennemgaaet Forslagets Bestemmelser, og jeg skal slutte med at anbefale Forslaget paa det bedste saavel til det høje Tingssom den højtærede Regerings Velvilje. Det er min Overbevisning, at dersom dette Forslag bliver til Lov, og dersom Kursen paa $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer holder sig, vil man ad denne Vej kunne faa god Gang i Tiendeafløsningen, thi det er givet, at naar de, der afløse Tienden, kunne faa Penge til 3 pCt., og de, der skulle have dem, kunne anbringe dem til $3\frac{1}{2}$ à 4 pCt., saa kunne begge Parter gøre en meget fordelagtig Forretning, naar de ellers forstaa at stille sig nogenlunde rimeligt. Endelig tror jeg ogsaa, at Lovforslaget passer meget godt ind i de Bestræbelser, som for Øjeblikket ere oppe for at tilføre vort Land billig udenlandsk Kapital, saaledes at vi kunne faa Rentefoden bragt ned til at være nogenlunde i Lighed med, hvad Renten er i Udlandet. Det vilde i den Henseende ikke være uden Betydning, om vi paa denne Maade kunde faa nogle Millioner billig udenlandsk Penge herind aarlig.

Judenrigsministeren (Hørring):

Den ærede Forslagsstiller beghjødte med at sige, at Tiendeafsløsningsloven vel kunde trænge til et Gennemsyn, men at det ikke var et saadant, der her var Tale om. Det gjaldt her kun om at rette en enkelt Bestemmelse eller enkelte Bestemmelser. Jeg skal ikke benægte, at Tiendeloven vel kan trænge til et Gennemsyn. Men naar man skalde gaa dertil, skalde man dog have lidt mere Erfaring om, hvorledes Tiendeloven har virket, end den, man hidtil har haft. Naar den ærede Forslagsstiller har ment, at det Forslag, han har fremsat, kun angaar enkelte Bestemmelser, kan han jo paa en vis Maade have Ret, men jeg skal dog henlede hans Opmærksomhed paa, at de enkelte Bestemmelser, han fremdrog, ere meget væsent-

lige Bestemmelser i Forslaget, saa naar man ændrer dem i Loven, ændrer man Lovens Indhold ganske væsentlig. Saaledes som Tiendeafsløsningsloven er vedtagen, blev Forholdet ordnet paa den Maade, at Tiendehynderne, der afløse Tienden, kunne opnaa Tiendelaan, og at de Midler, som skulle tilvejebringes i saa Henseende, af Finansministeren tilvejebringes ved Udstedelse af Obligationer lydende paa $3\frac{1}{2}$ pCt. Men der er mellem disse to Foranstaltninger: Optagelse af Tiendelaan paa den ene Side og Regeringens Tilvejebringelse af Midlerne til Laanet paa den anden Side ikke nogen Forbindelse. Den Bestemmelse, man har i Lovens § 15 om, at Laanene skulle tilvejebringes ved Udstedelse af $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer, kunde i og for sig godt undværes, uden at der behøvedes nogen Forandring i Lovens øvrige Indhold, og for saa vidt kunde man ogsaa nu godt, hvis det virkelig var hensigtsmæssigt, optage en Tilføjeelse til Loven om, at Finansministeren, hvis han syntes, det var fordelagtigt, kunde tilvejebringe Midlerne ved Optagelse af 3 pCt.s rentebærende Obligationer. Som Loven ordnede Forholdet, var det Staten, som bar Risikoen ved Tilvejebringelsen af Midlerne, og som altsaa tog Kurstabet, naar dette var til Stede, og ogsaa tog Gevinsten, hvis Obligationerne kunde afhændes over pari. Nu ere ganske vist Forholdene paa Pengemarkedet forandrede noget, siden Tiendeloven var til Behandling. Den Gang stod Obligationerne, som anført af den ærede Forslagsstiller, i 97 pCt., medens de nu staa i en Kurs af $101\frac{1}{4}$. Det er ikke rigtigt, naar den ærede Forslagsstiller tillige i denne Forbindelse anførte, at Kursen paa ikke amortisable Statsobligationer var $102\frac{1}{2}$ eller et lignende Beløb, thi det vedkommer slet ikke Sagen, da de Obligationer, som skulle udstedes til Tilvejebringelse af Midler til Tiendelaan, ere amortisable Obligationer, og det selvfølgelig kun er Kursen for disse, som kan være afgørende. Saaledes som Pengemarkedet er nu, kan Staten altsaa have en Udset til at tjene 1 Procent ved Udstedelsen af Obligationer til Tiendelaan, naar disse Obligationer lyde paa $3\frac{1}{2}$ pCt. Det Forslag, som nu foreligger her, gaar ud paa ikke alene at aabne Finansministeren Udgang til at udstede Tiendeobligationer paa 3 pCt., men